

❖ פרשת תולדות ❖

עליות:

כהן - עד "לדרוש את ה'" (כה,כב).

לוי - עד "יושב אהלים" (כה,כז).

ישראל - עד "חקותי ותורת" (כו,ה).

רביעי - עד "ויברכהו ה'" (כו,יב).

חמישי - עד "מים חיים" (כו,יט).

ששי - עד "ופרינו בארץ" (כו,כב).

מוסיפים -

(1) עד "ברוך ה'" (כו,כט)

(2) עד "לי ציד" (כו,ג).

(3) עד "כאשר אהב" (כו,ט).

(4) עד "אהב אביו" (כו,יד).

(5) עד "תברכני נפשך" (כו,יט).

(6) עד "ויברכהו" (כו,כג).

(7) עד "ושקה לי בני" (כו,כו).

סמוך - עד "ומברכך ברוך" (כו,כט).

מפטיר - מתחיל "וישמע יעקב" (כח,ז).

דקדוקי הקריאה:

כה-כא : ויעתר יצחק : ע' בשוא נח.

כה-כב : ויתרוצצו : צ' בשוא.

כה-ל : קרא : מלעיל.

- כה-לג: השבעה: מלעיל והב' בשוא נח. לי: ל' דגושה. וישבע: מלרע.
- כו-ג: ואהיה: שוא נע. ואברכך: ר' בשוא [וכן בכל לשונות "ברכה" שבפרשה].
- כו-ח: ארכו לו: מעמיד בא' והר' בשוא נח.
- כו-י: אשתך: ת' בסגול, מלעיל. והבאת: מלרע (וכן בפרק כז-י).
- כו-יד: ויקנאו: מלרע והנ' בשוא נח.
- כו-טו: וימלאום: ל' רפויה, ובשוא נח.
- כו-כ: התעשקו: בלי מעמיד בה'.
- כז-ד: ועשה לי: ל' רפויה. והביאה לי: ל' דגושה. (וכן בפסוק ז). תברכך: כ' בשוא נח¹.
- כז-יג: קללתך: ל' בשוא נח.
- כז-טו: החמדת: ד' רפויה.
- כז-יח: הנני: שני הנוני"ן דגושות.
- כז-יט: ואכלה: קמץ חטוף. תברכני: ר' בשוא נע, נ' דגושה.
- כז-כא: ואמשך: ש' רפויה ושוא נע.
- כז-כה: ויבא: הטעם ב', מלעיל (וכן בפסוק לג).
- כז-כו: ושקה: ש' בחתף פתח.
- כז-כז: ברכו: ר' בשוא נע (וכן בפסוק מא).
- כז-כח: ויתן לך: מעמיד תחת הי' (וכן בפרק כח-ד).
- כז-כט: ארריך: ר' בשוא נע.
- כז-לח: הברכה: מעמיד בה', והב' רפויה ובשוא נע.
- כז-מא: על הברכה: הקדמא בה'.

¹ עיין מה שכתבנו בפרשת לך לך יב-ב.